

behandles. Endvidere er indenrigsministeren bemyndiget til efter forhandling med ministeren for handel, industri og søfart at give regler om, hvorledes de enkelte levnedsmidler, der udbydes til salg, skal være mærket, og under hvilke betegnelser de må forhandles, samt om deres indhold. Skønnes en bestemt art af levnedsmidler ved anvendelse på sædvanlig måde at kunne medføre sundhedsfare, kan indenrigsministeren forbyde salget heraf.

Stk. 2. Forsåvidt angår forarbejdning, opbevaring, transport eller ompakning med engros-mæssigt salg for øje af fisk, krebs og skaldyr samt mærkning af disse varer eller produkter heraf, tilkommer de i stk. 1 nævnte beføjelser dog fiskeriministeren.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan i det omfang, det skønnes påkrævet, bestemme, at mælk og fløde, der forhandles til konsum fra mejeri, mælkeudsalg eller af kørende forhandler, skal have været underkastet varmebehandling efter nærmere regler, der fastsættes af ministeren, og hvorunder der kan gives bestemmelser om kontrollen med varmebehandlingens tilstrækkelighed. Hvor særlige forhold foreligger, kan indenrigsministeren efter forhandling med landbrugsministeren fastsætte tilsvarende regler for salg af mælk fra stalddør.

Stk. 4. Indenrigsministeren bemyndiges til efter forhandling med ministeren for handel, industri og søfart at fastsætte bestemmelser om anvendelse af farvnings- og konserveringsmidler og andre stoffer, der bruges til fremstilling af eller tilsætning til levnedsmidler.

Stk. 5. Indenrigsministeren kan efter forhandling med ministeren for handel, industri og søfart give nærmere regler vedrørende erstatningsvarer for levnedsmidler samt for levnedsmidler, der med hensyn til art, fremstillingsmåde eller kemisk sammensætning i væsentlig grad adskiller sig fra de her i landet før 1. september 1939 sædvanlig anvendte levnedsmidler.

§ 13.

Stk. 1. Indenrigsministeren kan efter forhandling med ministeren for handel, industri og søfart fastsætte bestemmelser som i § 12, stk. 1, 4 og 5, angivet om nydelsesmidler, ligesom der herom kan gives regler svarende til de i kapitel I indeholdte.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan efter forhandling med ministeren for handel, industri og søfart fastsætte nærmere regler til forebyggelse af sundhedsfare fra brugs- og forbrugsgenstande.

§ 14.

Indenrigsministeren kan træffe bestemmelser om de fordringer, som af sundhedsmæssige hensyn skal stilles til drikkevand, samt give regler om tilsyn med drikkevandsanlæg.

III.

Tilsynet.

§ 15.

Stk. 1. Tilsynet med overholdelsen af denne lov og de i medfør heraf udfærdigede forskrifter påhviler sundhedsstyrelsen, sundhedskommissionerne, epidemikommissionerne, karantænekommissionerne, embedslægerne, politiet, toldvæsenet, veterinærdirektoratet og de under fiskeriministeriet hørende tilsynsmyndigheder, hver inden for sit myndighedsområde. Overtilsynet udøves af indenrigsministeren. Indenrigsministeren kan overdrage tilsynet med bestemte arter af levnedsmidler eller bestemte levnedsmiddelvirksomheder til andre. Endvidere kan indenrigsministeren — forsåvidt angår politiets, toldvæsenets, veterinærdirektoratets og fiskeriministeriets virksomhed efter forhandling med henholdsvis justitsministeren, finansministeren, landbrugsministeren og fiskeriministeren —